

ДО 85-РІЧЧЯ ВОЛОДИМИРА АНДРІЙОВИЧА МОТОРНОГО

Дуже складно сказати щось нове про видатну людину, оскільки такі особистості, як Володимир Андрійович Моторний, викликають в однодумців та учнів щире захоплення. Хочеться ще раз розповісти про те, чим Професор заслужив повагу і любов людей, що мали щастя з ним спілкуватися. Щоправда, такі нотатки можуть бути лише фрагментарними у сенсі повноти враження.

Викладання та дослідження літератури – непроста справа, оскільки вона як складова частина культури не існує відірвано від історії та історії культури, тісно пов'язана з філософією, етикою, естетикою та іншими дисциплінами. Тому до фахівця з історії літератури завжди підвищені вимоги, оскільки його справа вимагає значної ерудиції й обізнаності. Досвідчений викладач історії літератури висвітлює літературні явища у контексті епохи, що дає змогу краще зрозуміти твір, збагнути усі його поверхневі та глибинні значення. Саме як такого дослідника літератури, викладача і наставника ми знаємо професора Моторного.

Для студентів-першокурсників слов'янського відділення знайомство зі спеціальністю починається з кількох основоположних дисциплін, однією з яких є вступ до слов'янських літератур. Ще донедавна у цю захопливу подорож студенти вирушали у супроводі Володимира Андрійовича – поважного професора кафедри, який щедро ділився з ними своїми знаннями у сфері красного письменства слов'ян. Позитивне світосприйняття, тонке почуття гумору та неоціненне вміння зацікавити слухача зробили професора Моторного улюбленим викладачем цілих поколінь славістів. Кожен з його колишніх учнів може розповісти цікавий випадок, пов'язаний з професором, і всі ці спогади будуть характеризувати його як людину надзвичайно широкого кругозору, дослідника із найрізноманітнішими науковими зацікавленнями, наполегливого популяризатора слов'янських культур.

Пари Володимира Андрійовича складно порівняти з іншими лекціями. Професор нерідко розповідав про свої особисті знайомства з письменниками, творчість яких вивчали студенти за програмою. Непросто було б уявити, що ще хтось із викладачів співає для студентів під час пари гуситський хорал “Ktož jsú boží bojovníci” чи сербо-лужицькі народні пісні. Володимир Андрійович у найнесподіваніший момент міг здивувати студентів – якимось питанням на ерудицію, яке завжди стосувалося теми лекції. Навіть найбільш неуважні студенти у такій ситуації „прокидалися” і починали уважніше прислухатися до розповіді професора. Його пари були ще більш цікаві та неоціненні і тому, що професор Моторний власне володіє надзвичайно глибокими знаннями не лише з літератури, а й з історії мистецтва, історії музики, філософії. На заняттях з літератури у нього можна було довідатися про речі, про які годі було б десь іще почути.

Володимир Андрійович завжди активно залучав студентів до участі у численних літературних вечорах, організатором яких був сам. Це, без сумніву, відкривало для його учнів іншу сторону навчального процесу, розширювало коло зацікавлень та світогляд. Саме завдяки такому “навчанню” багато хто зі студентів Володимира Андрійовича посправжньому зацікавився літературою, а згодом став дослідником літератури.

Професор стимулював своєю діяльністю роботу не тільки студентів, а й працівників кафедри. У нього завжди можна запитати поради, нікому з молодших колег Володимир Андрійович не відмовляє у допомозі. Звітні конференції кафедри за його участю ставали в рази цікавішими та більш пізнавальними, оскільки професор часто доповнював доповіді учасників важливими зауваженнями, давав короткі довідки щодо фактів, про які ніхто з присутніх знати не міг. На засіданнях кафедри сказане Володимиром Андрійовичем слово мало особливу вагу, адже, по суті, кожен із викладачів кафедри колись був його студентом.

Професор Моторний залишається еталоном наукового наставника, який підштовхнув до літературознавчих досліджень не одного свого учня. Та оцю роль ментора Володимир Андрійович зіграв не лише для окремих дослідників, а й для рідної кафедри взагалі. Адже саме завдяки наполегливості і намаганням професора кафедра слов'янських мов Франкового університету стала свого часу одним із найголовніших осередків сорабістичних студій у Європі. Водночас кафедра, очолювана таким талановитим вченим і організатором, як Володимир Андрійович, здобула статус важливого центру славістичних досліджень. Адже завдяки його особистим рисам, а також наполегливій роботі викладача, дослідника та перекладача професора Моторного знають та шанують в різних куточках України та далеко за її межами.

На превеликий жаль, студенти, які сьогодні навчаються на кафедрі слов'янської філології в Львівському університеті, не мали змоги ближче познайомитися з Володимиром Андрійовичем. Це дуже прикро, адже у філологічних студіях надзвичайно важливим є образ старійшини кафедри – когось, хто знає абсолютно все і може відповісти на будь-яке питання, такого-собі Магістра Гри, який на власному прикладі продемонстрував би студентам необхідну для філолога глобальність бачення досліджуваного явища. Володимир Андрійович дуже любить вести дружні бесіди, він чудовий оповідач, і його колишні учні з радістю навідуються до нього в гості додому. Мені здається, що і сьогодні він зрадіє візиту випускників кафедри або її актуальних студентів. Адже професор є не тільки талановитим оповідачем, а й вдячним слухачем.

Володимир Андрійович Моторний досі є патріархом для працівників кафедри слов'янської філології. Його високий ідеал залишається нетлінним.

Надія БРИЛИНСЬКА